

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03. júla 2012 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Š. B.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej už len „Tr. zák.“) a iné, o sťažnosti obvineného a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 09. júna 2012, sp. zn. Tp 55/2012, takto

r o z h o d o l :

- I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e** v celom rozsahu.
- II. Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. **sa b e r i e d o väzby** obvinený **Š. B.**, nar. X., trvale bytom P., v evidencii obyvateľov bez bližšieho určenia, adresa na doručovanie: P..

Väzba u obvineného **Š. B.** **začína plynúť od 07. júna 2012 o 09.10 hod.** a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Leopoldove.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ods. 2 Tr. por. písomný sľub obvineného **Š. B.** **sa n e p r i j í m a.**

- III. Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **Š. B.** **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 09. júna 2012, sp. zn. Tp 55/2012, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vzal do väzby obvineného Š. B., nar. X., trvale bytom P., v evidencii obyvateľov bez bližšieho určenia, adresa na doručovanie: P., s tým, že táto mu začala plynúť dňa 07. júna 2012 od 09.10 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov (výrok I) a súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného Š. B. (výrok II).

Proti uvedenému uzneseniu zahlásil hneď po jeho vyhlásení sťažnosť tak vyššie menovaný obvinený, ako i prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej už len „prokurátor ÚŠP GP SR“).

Obvinený pritom v písomnom odôvodnení podanej sťažnosti poukázal v prvom rade na tú skutočnosť, že on sa žiadneho konania, ktoré mu je kladené za vinu nedopustil a rovnako sa nestotožňuje s napadnutým rozhodnutím ani v tom, že by u neho reálne existoval dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Je toho názoru, že z vykonaného vyšetovania je zrejmé, že existuje vážna pochybnosť o tom, že by sa v deň vraždy poškodeného P. Č. mal nachádzať v B.. Z výpovede svedka JUDr. L. B. totiž jednoznačne vyplýva, že dňa 09. septembra 2004 v čase medzi 10.00 – 11.00 hod., t.j. presne v čase vraždy sa mali stretnúť v P. v O. (uvedenú informáciu má mať predmetný svedok vyznačenú vo svojom plánovacom kalendári z roku 2004). Okrem toho boli z jeho strany predložené i doklady o hospitalizácii jeho mami M. B. v daný deň.

Nemá záujem sa vyhýbať trestnému stíhaniu alebo mariť vyšetovanie, pričom aj dňa 07. júna 2012, kedy bol zadržaný, sa dobrovoľne dostavil na políciu. Má stále bydlisko, a to už niekoľko rokov na adrese P.. V priebehu doposiaľ vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by maril vyšetovanie alebo sa skrýval. Taktiež i týždeň pred domovou prehliadkou sa na základe telefonického predvolania dostavil na výsluch v inej trestnej veci na ÚBOK Trnava a dokonca aj dva dni pred vykonaním domovej prehliadky

bol na základe riadneho predvolania vypočúvaný na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Prievidzi.

V tejto súvislosti poukázal zároveň tiež na tú skutočnosť, že príkaz sudcu pre prípravné konanie, na základe ktorého bola vykonaná domová prehliadka dňa 23. mája 2012, nebol vydaný z dôvodu jeho zadržania, ale len z dôvodu zaistenia vecí dôležitých pre trestné konanie. Preto skutočnosť, že sa v čase domovej prehliadky v byte nenachádzal, nemôže byť posudzovaná na jeho ujmu.

Obvinený napokon vyjadril svoje presvedčenie o tom, že trestné stíhanie v predmetnej trestnej veci je možné voči nemu vykonať aj pri jeho ponechaní na slobode, a to najmä v prípade, ak je dôvodná pochybnosť o tom, že sa posudzovaného skutku vôbec mohol dopustiť.

A úplne na záver upozornil tiež na to, že opoznanie jeho osoby svedkom J. K. ako jednej z osôb, ktoré viezol dňa 09. septembra 2004 z B. do obce Z., nebolo podľa neho vykonané v súlade s § 126 ods. 1 Tr. por., nakoľko z priložených fotografií je zrejmé, že jeho fotografia nebola umiestnená medzi osobami podobného zovňajšku tak, ako to prikazuje uvedené ustanovenie. Navyše fotografie 5 ďalších osôb – figurantov vôbec nekorešpondujú s popisom osoby, ktorú mal vyššie menovaný svedok opoznávať.

Z dôvodov vyššie uvedených preto obvinený Š. B. nadriadenému súdu navrhol preskúmať zákonnosť napadnutého uznesenia, toto zrušiť a rozhodnúť o jeho prepustení na slobodu.

Čo sa týka potom sťažnosti zahlásenej prokurátorom ÚŠP GP SR, tak táto smeruje len proti výroku po bodom I., a to z dôvodu, že neboli akceptované dôvody väzby aj podľa § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. Bližšie písomné zdôvodnenie uvedenej sťažnosti nebolo súdu doručené.

Spisový materiál v posudzovanej veci bol dňa 26. júna 2012 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o vyššie uvedených sťažnostiach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistil, že obe sťažnosti sú prípustné a boli podané oprávnenými osobami v zákonom stanovenej lehote. Na základe toho potom v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosť ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k takému záveru, že čo sa týka **sťažnosti prokurátora**, tak táto bola podaná aj **čiasťočne dôvodne**.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave z 09. septembra 2004 bolo pod ČVS: KRP-208/OVK-BA-2004, podľa § 160 ods. 1 Tr. por. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v časti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák.

Uznesením vyšetrovateľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, odbor Západ z 22. mája 2012, ČVS: PPZ-96/BOK-ZA-2012, bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. a zároveň bolo týmto rozhodnutím podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie o.i. aj Š. B., a to tak pre vyššie zmienený trestný čin (skutok 1/) ako i trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., z časti dokonaný a z časti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. (skutok 2/), ktorých sa mal tento spolu s ďalšími spoluobvinenými dopustiť na skutkovom základe tam bližšie uvedenom.

Obvinený Š. B. bol v zmysle § 86 ods. 1 Tr. por. zadržaný vyšetrovateľom Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru dňa 07. júna 2012 o 9.10 hod.

Prokurátor ÚŠP GP SR obvineného zo zadržania neprepustil, ale ho podľa 87 ods. 1 Tr. por. dňa 08. júna 2012 aj spolu s návrhom na vzatie do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. (v návrhu bola pritom podrobne zdôvodnená existencia jednotlivých väzobných dôvodov) a celým doposiaľ získaným spisovým materiálom odovzdal Špecializovanému trestnému súdu.

Konajúci sudca pre prípravné konanie uvedeného súdu najprv predložený návrh preskúmal z toho hľadiska, či tento bol podaný na vecne príslušnom súde a v súlade

s ust. § 86 ods. 1 Tr. por., a keď zistil, že všetky potrebné podmienky boli v danom prípade splnené, určil termín výsluchu obvineného na deň 09. jún 2012 o 16.00 hod., o čom bol riadne upovedomený prokurátor, obvinený ako i jeho obhajca.

Obvinený ako i jeho obhajca sa pritom v rámci daného výsluchu vyjadrili takým spôsobom, že sa v plnom rozsahu stotožňujú s ich písomným vyjadrením k návrhu prokurátora, súdu doručeným pred uvedeným výsluchom.

Keďže s podaným návrhom na vzatie do väzby nesúhlasia a považujú ho za nedôvodný, navrhujú, aby mu príslušný sudca pre prípravné konanie nevyhovel, t.j. aby rozhodol o nevzatí obvineného Š. B. do väzby a zároveň ho prepustil zo zadržania. Súčasne však pre prípad, že by sudca nadobudol presvedčenie, že existuje niektorý z dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo písm. c/ Tr. por. navrhujú prijať predložený písomný sľub obvineného.

Podľa § 86 ods. 1 Tr. por. ak je tu niektorý z dôvodov väzby podľa § 71 a pre neodkladnosť veci nemožno rozhodnutie o väzbe vopred zadovážiť, môže policajt obvineného zadržať predbežne sám. Zadržaného obvineného policajt bez meškania oboznámi s dôvodmi zadržania a vypočuje ho. Súčasne je povinný vykonané zadržanie prokurátorovi bez meškania oznámiť a odovzdať mu rovnopis zápisnice, ktorú spísal pri zadržaní, ako aj ďalší spis na rozhodnutie o podaní návrhu na vzatie do väzby. Návrh sa musí podať tak, aby obvinený mohol byť najneskôr do 48 hodín od zadržania odovzdaný súdu, inak musí byť prepustený na slobodu.

Podľa § 87 ods. 1 Tr. por. ak prokurátor odovzdá zadržanú osobu súdu podľa § 85 ods. 4 alebo podľa § 86 ods. 1, pripojí k zároveň podanej obžalobe alebo k návrhu na vzatie do väzby celý doposiaľ získaný spisový materiál; inak nariadi prepustenie zadržanej osoby na slobodu písomným príkazom s primeraným odôvodnením.

Podľa § 87 ods. 2 veta prvá Tr. por. sudca pre prípravné konanie je povinný do 48 hodín a pri obzvlášť závažných zločinoch do 72 hodín od prevzatia zadržanej osoby podľa odseku 1 a doručenia návrhu prokurátora na vzatie do väzby túto osobu vypočuť a rozhodnúť o jej vzatí do väzby alebo ju prepustiť na slobodu, ak rozhodne uznesením

o nevzatí do väzby podľa § 72 ods. 3, inak ju príkazom, ktorý musí byť písomný a primerane odôvodnený, prepustí na slobodu.

Vyššie citované ustanovenia boli v danom prípade dôsledne rešpektované.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie. Odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera. O väzbe koná a rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, ktorý nie je pri vymedzení dôvodov väzby návrhom prokurátora viazaný. O sťažnosti proti rozhodnutiu súdu alebo sudcu pre prípravné konanie o väzbe koná a rozhoduje nadriadený súd. Pred rozhodnutím o väzbe musí byť obvinený vypočutý; o čase a mieste výsluchu sa vhodným spôsobom upovedomí prokurátor, obvinený a jeho obhajca, ak je dosiahnuteľný. Predseda senátu alebo sudca pre prípravné konanie vypočuje obvineného a potom umožní prísediacim alebo sudcom, prokurátorovi a obhajcovi položiť obvinenému otázky týkajúce sa rozhodnutia o väzbe; bez výsluchu obvineného možno rozhodnúť o väzbe len vtedy, ak obvinený výslovne požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti alebo ak zdravotný stav obvineného neumožňuje jeho výsluch. Zástupca záujmového

združenia alebo iná osoba ponúkajúca záruku alebo peňažnú záruku sa upovedomí o výsluchu, ak je to potrebné. Návrhy a žiadosti prokurátora sa bezodkladne doručia obvinenému a žiadosti obvineného alebo iných osôb, podané v jeho prospech prokurátorovi tak, aby sa k nim prokurátor a obvinený mali možnosť pred rozhodnutím o väzbe vyjadriť; to platí aj o dôvodoch, pre ktoré má súd rozhodnúť o predĺžení celkovej lehoty väzby podľa § 76a.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo c/, môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaneho prípadu za dostatočný a prijme ho.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu považuje za potrebné poukázať v prvom rade na to, že i podľa jeho názoru doposiaľ zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie, sa stali, vykazujú znaky trestných činov a existuje dôvodné podozrenie, že sa na ich spáchaní podieľal aj obvinený Š. B..

Rovnako ako sudca pre prípravné konanie i on hodnotí výpoveď svedka J. K. v tomto smere za dostatočne podrobnú a vierohodnú, v danom štádiu konania zatiaľ žiadnymi inými dôkazmi bezpečne nevyvrátenú. Pochybnosti pritom sťažnostný súd nemá ani pokiaľ ide o namietané opoznanie obvineného Š. B. dňa 21. marca 2012 ako osoby vystupujúcej pod prezývkou „Š.“ zo strany vyššie menovaného svedka, kedy ho tento jasne označil napriek tomu, že ho predtým opísal ako zarasteného a na predloženej fotografii zarastený nebol (na rozdiel od 4 ďalších osôb na predložených fotografiách). A napokon treba v tejto súvislosti poznamenať i to, že to, či boli resp. neboli na predložených fotografiách osoby podobného zovňajšku je vecou subjektívneho názoru.

Čo sa týka potom toho tvrdenia obvineného Š. B., že sa mal v čase vraždy nachádzať na inom mieste ako v B., tak s týmto sa bude síce potrebné riadne vysporiadať v ďalšom konaní, no momentálne ho nie možné považovať za jednoznačne preukázané len

na základe poznámky svedka JUDr. L. B. vo svojom diári („L. B. – volal z mobilu kvôli Š. ...“ č. l. 1557 L), resp. jeho výpovedi na podklade uvedeného, či príp. dokladov o hospitalizácii jeho mami M. B. dňa 09. septembra 2004 v NsP P..

Na tomto mieste je ale žiaduce zdôrazniť zároveň tiež tú skutočnosť, že v tomto štádiu trestného stíhania súdy nerozhodujú o vine obvineného, a preto nie je ani nevyhnutné, aby táto bola z doposiaľ zadovážených dôkazov jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Stačí dôvodnosť podozrenia, že obvinený mal spáchať trestnú činnosť v rozsahu, v akom je aj obvinený a táto v danom prípade existuje.

Pokiaľ ide o skúmanie existencie jednotlivých väzobných dôvodov, tak tu sa už najvyšší súd úplne nestotožnil s napadnutým rozhodnutím, pretože podľa jeho názoru sú v prípade obvineného Š. B. dané nielen konkrétne skutočnosti, odôvodňujúce obavu, že ujde alebo sa bude skrývať (§ 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.), ale tiež i konkrétne skutočnosti, odôvodňujúce dôvodnú obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti (§ 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

Z odpisu z registra trestov je v prvom rade zrejmé, že obvinený Š. B. bol už viackrát súdne trestaný za rozličnú trestnú činnosť, prevažne násilného charakteru, z čoho vyplýva, že ide o osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, pričom z tohto pohľadu je úplne irelevantné, či má alebo nemá všetky tresty zahladené.

Na čo je potrebné v súvislosti s uvedeným dôvodom väzby ďalej poukázať je i to, že vyššie menovaný sa mal trestnej činnosti, kladenej mu za vinu v danom trestnom konaní dopustiť po v poradí siedmom odsúdení – v čase odvolacieho konania, ako na to správne poukázal prokurátor v podanom návrhu na vzatie obvineného do väzby.

A napokon treba podotknúť i tú skutočnosť, a to pri rešpektovaní zásady prezumpcie neviny, že voči obvinenému je v súčasnosti vedené pod ČVS: ORP-60/PD-PD-2011, na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Prievidzi aj iné trestné stíhanie, a to konkrétne pre dva skutky. Prvý z 23. decembra 2009, kvalifikovaný ako trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (zákon č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), na ktorý sudca pre prípravné konanie v napadnutom rozhodnutí pozabudol poukázať a druhý

z 11. februára 2005, kvalifikovaný ako trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

Čo sa týka potom odôvodnenia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., tak tu sa sťažnostný súd plne stotožňuje tak s názormi sudcu pre prípravné konanie ako i názormi prokurátora uvedenými v tejto súvislosti, a preto na ne v podrobnostiach odkazuje.

Nakoniec vo vzťahu k nevyhoveniu návrhu prokurátora na vzatie obvineného do väzby zo strany sudcu pre prípravné konanie i z dôvodu v zmysle § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. uvádza Najvyšší súd Slovenskej republiky iba toľko, že ani jemu nie sú známe v danom prípade také konkrétne skutočnosti, ktoré by opodstatňovali obavu z kolúzneho správania obvineného a ktoré by teda boli relevantné z pohľadu predmetného väzobného dôvodu. Predovšetkým rovnako ako sudca pre prípravné konanie ani on nepovažuje samotnú potrebu vykonania výsluchov ešte nevypočutých spoluobvinených či svedkov, ktorých sa doposiaľ nepodarilo zabezpečiť k vyšetrovacím úkonom v tomto ohľade za dostatočnú. S čím však ale nesúhlasí je to tvrdenie sudcu, že ak sa vedie konanie proti obvineným K. M. a V. M. ako proti ušlým, tak je nereálne, aby sa dokázal s nimi obvinený Š. B. počas pobytu na slobode kontaktovať za účelom marenia priebehu vyšetrovania. Podľa neho totiž kontakty sťažovateľa s vyššie menovanými obvinenými nemožno vylúčiť len s poukazom na to, že títo sú stíhaní ako ušlí, a to aj s poukazom na obsah výpovede chráneného svedka J. K.. V ostatnom sa ale najvyšší súd už stotožňuje s príslušnou časťou odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, a preto na ňu opätovne v podrobnostiach poukazuje.

A úplne na záver treba zdôrazniť i tú skutočnosť, že pokiaľ ide o predložený písomný sľub obvineného Š. B. na nahradenie jeho väzby v zmysle § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por., tak jeho prijatie nepovažuje rovnako ako sudca pre prípravné konanie ani sťažnostný súd v danom prípade za opodstatnené, pretože z obsahu predloženého spisu nevyplývajú žiadne také výnimočné okolnosti v zmysle § 80 ods. 2 Tr. por., ktoré by takýto postup v posudzovanom prípade odôvodňovali.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené v enunciate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 03. júla 2012

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová